

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงพัฒนา (Developmental research) เพื่อพัฒนา แผนจ้างน่าယผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวคิดการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภากาชาดไทย ในการรักษาและสุขภาพแห่งชาติ (NHMRC จัดทำใน ฉบับที่ 2548) มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา แผนจ้างน่าယผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ และตามแนวทางการวางแผนจ้างของแมคคีแนน (McKeehan, 1981) โดยดำเนินการศึกษา ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2553 ถึงเดือนกันยายน 2554

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทีมสาขาวิชาชีพ จำนวน 22 คน ได้แก่ พยาบาล จำนวน 2 คน เภสัชกร จำนวน 1 คน พยาบาลจิตเวช จำนวน 4 คน นักจิตวิทยา จำนวน 2 คน นักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 1 คน โภชนากร จำนวน 1 คน และนักกิจกรรมบำบัด จำนวน 1 คน ที่เป็นผู้ดูแลผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 5 คน และญาติหรือผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบ เนพาะเจาะจง (purposive sampling) การได้มาซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นการศึกษา เชิงพัฒนา (developmental research) เพื่อพัฒนาแผนจ้างน่าယผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการ รักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ จึงคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ เนพาะเจาะจง จำนวน (n) ไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าวัยหลักการทางสถิติ เพราะไม่มีเป้าหมายที่จะนำ ผลการศึกษาไปใช้ทั่วไป แต่จะใช้เพื่อแก้ปัญหาของหน่วยงานเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบเนพาะเจาะจง (purposive sampling) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ทีมพัฒนาแผนจ้างหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 8 คน ได้แก่ แพทย์ เกสัชกร นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ โภชนากร นักกิจกรรมบำบัดวิชาชีพ ละ 1 คน ส่วนพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นทีมสาขาวิชาชีพผู้ดูแล ผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาของผู้ป่วยเมตตา แผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่

2. ทีมผู้ทดลองใช้แผนจ้างหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัด เชียงใหม่ ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 12 คน ได้แก่ แพทย์ จำนวน 2 คน เกสัชกร จำนวน 1 คน พยาบาล จิตเวช จำนวน 4 คน นักจิตวิทยา จำนวน 2 คน นักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 1 คน โภชนากร จำนวน 1 คน และนักกิจกรรมบำบัด จำนวน 1 คน

3. กลุ่มเพื่อการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ ได้แก่ 1) ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่ ได้รับการวินิจฉัยวินิจฉัยโรคทางจิตเวชของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (Diagnosis and Statistical Manual of Mental Disorder: DSM-IV-TR) เป็นโรคซึมเศร้า (Major Depressive Disorders) หรือ ได้รับการวินิจฉัยครอบคลุม F32 และ .F33 ตามระบบการบันทึกเลขรหัสตามเกณฑ์ขององค์การ อนามัยโลก (The International Classification of Diseases and Related Health Problem 10th Revision [ICD-10]) ที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลส่วนปฐุ จำนวน 5 ราย และญาติหรือผู้ดูแล ของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ที่เป็นผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และสามารถร่วมกิจกรรมตามแผนจ้างหน่าย ผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารังนี้ ได้แก่

1. แบบสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพที่เป็นผู้ทดลองใช้แผนจ้างหน่าย ผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้แบบสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพเกี่ยวกับการใช้แผนจ้างหน่ายของ พิมพ์ใจ พิพากษา (2551) ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย วิชาชีพ อายุ เพศ วุฒิการศึกษา สถานที่ ปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพ เกี่ยวกับการใช้แผนจ้างหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย ข้อคำถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) แผนจ้างหน่ายมีความชัดเจนของภาษา เข้าใจง่าย 2) แผนจ้างหน่ายมีความครอบคลุมในการดูแลผู้ป่วย 3) แผนจ้างหน่ายมีความสอดคล้องกับ

การรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยจะได้รับ 4) แผนจานวน่ายมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ในหอผู้ป่วย ได้จริง 5) แผนจานวน่ายมีประโยชน์ต่อผู้ป่วย และญาติ 6) แผนจานวน่ายมีประโยชน์ต่อผู้ให้บริการในการปฏิบัติงาน 7) แผนจานวน่ายง่ายต่อการบันทึก และ 8) ความพึงพอใจในการใช้แผนจานวน่าย ลักษณะคำตอบเป็นการประมาณค่าเลือกคำตอบตามความคิดเห็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้ป่วยเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนจานวน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปูรุ่ง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ศึกษา และทีมพัฒนา แผนจานวน่าย สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา เพื่อคุ้มครองเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อารชีพ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษา การเข้ารับ การรักษาที่แผนกผู้ป่วยใน และจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน ประสบการณ์ หรือ ระยะเวลาที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ป่วยเกี่ยวกับการได้รับบริการตาม แผนจานวน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปูรุ่ง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อคำถาม มีรายละเอียดดังนี้ 1) ท่านได้รับการนออกกล่าว และขอความร่วมมือในการให้บริการ ตามแผนจานวน่าย 2) ท่านได้รับการซักประวัติ และประเมินปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ ตามแผนจานวน่าย 3) ท่านได้รับการดูแลรักษาอาการตามแผนจานวน่าย 4) ท่านได้รับการดูแล เรื่องความปลอดภัยตามแผนจานวน่าย 5) ท่านได้รับความรู้ และคำแนะนำเกี่ยวกับโรค และการ ปฏิบัติตัวในโรงพยาบาลตามแผนจานวน่าย 6) ท่านได้รับคำแนะนำในการปฏิบัติตัวภายหลัง จานวน่ายออกจากโรงพยาบาลตามแผนจานวน่าย 7) ท่านได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งสนับสนุน ทางสังคมจากทีมสุขภาพ 8) บุคลากรทีมสุขภาพที่ให้บริการมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการ ให้บริการตามแผนจานวน่าย 9) เอกสาร/แผ่นพับที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ และ 10) ท่านได้รับการเปิดโอกาสให้ซักถามปัญหา และข้อสงสัยในขณะรับบริการตามแผน จานวน่าย ลักษณะคำตอบเป็นการประมาณค่าเลือกคำตอบตามความพึงพอใจ 5 ระดับ โดยมีค่า คะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจที่สุด

และส่วนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับญาติ/ผู้ดูแลเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนจ้าน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลสวนป่า จังหวัดเชียงใหม่ ที่ศึกษา และทีมพัฒนาแผนจ้าน่าย สร้างขึ้น จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อชีพ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วย ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของญาติ/ผู้ดูแลเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนจ้าน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า โรงพยาบาลสวนป่า จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อคำถาม มีรายละเอียดดังนี้
 1) ท่านได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับแผนการรักษา และการดูแลขณะอยู่โรงพยาบาล 2) ท่านได้รับการซักประวัติ ประเมินปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือตามแผนจ้าน่าย 3) ท่านได้รับความรู้ คำแนะนำนำเกี่ยวกับโรค การรักษา และการดูแลผู้ป่วยภายหลังจ้าน่ายออกจากโรงพยาบาล ตามแผนจ้าน่าย 4) ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งให้การช่วยเหลือต่าง ๆ ทางสังคม เช่น โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่มีสุขภาพ 5) ผู้ป่วยในความดูแลของท่านได้รับการซักประวัติ ประเมินปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือตามแผนจ้าน่าย 6) ผู้ป่วยในความดูแลของท่านได้รับการดูแลรักษาตามแผนจ้าน่าย 7) ผู้ป่วยในความดูแลของท่านมีความปลอดภัยขณะอยู่รักษาตัวในโรงพยาบาล 8) บุคลากรที่มีสุขภาพที่ให้บริการมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการให้บริการตามแผนจ้าน่าย 9) เอกสาร/แผ่นพับที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ และ 10) ท่านได้รับการเปิดโอกาสให้ซักถามปัญหา และข้อสงสัยในขณะรับบริการ ตามแผนจ้าน่าย ลักษณะคำตอบเป็นการประมาณค่าเฉลี่อกคำตอบตามความพึงพอใจ 5 ระดับ โดยมีค่าคะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจ
- 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพที่เป็นผู้ทดลองใช้แผนงานน่าอย่าง พิมพ์ใจ พิพากษา (2551) ผู้ศึกษาไม่ได้หาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (content validity index) เนื่องจากนำเครื่องมือมาใช้โดยไม่ได้ดัดแปลงเนื้อหาใด ๆ ซึ่งมีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.0

2. แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้ป่วยเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนงานน่าอย่างที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปูรง จังหวัดเชียงใหม่ และแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับญาติ/ผู้ดูแลเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนงานน่าอย่างที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปูรง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้ศึกษาและทีมพัฒนาแผนงานน่าอย่าง สร้างขึ้น โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย จิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญในการสอนเกี่ยวกับการพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวช จำนวน 2 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาแผนงานน่าอย่าง จำนวน 1 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าในโรงพยาบาลส่วนปูรง จำนวน 1 ท่าน เพื่อคุ้มครองความเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำโครงร่างการค้นคว้าแบบอิสระเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อผ่านการพิจารณา และรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ศึกษาดำเนินการสืบถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่วนปูรง เพื่อขออนุญาตดำเนินการศึกษา เมื่อได้รับอนุญาตให้ทำการศึกษา ผู้ศึกษาได้ชี้แจง และขอความร่วมมือในการพัฒนาแผนงานน่าอย่างที่เป็นโรคซึมเศร้าแก่ทีมพัฒนาแผนงานน่าอย่าง หอผู้ป่วยเมตตา พร้อมทั้งขอขินายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการศึกษา โดยไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน ส่วนในกลุ่มของผู้ป่วย และญาติหรือผู้ดูแล ผู้ศึกษาได้แจ้งวัตถุประสงค์ และขั้นตอนของการศึกษา และสิทธิในการตอบรับ หรือยกเลิกการเข้าร่วมการศึกษาได้ตลอดช่วงดำเนินการศึกษาโดยไม่ต้องบอกเหตุผล และไม่มีผลต่อการเข้ารับการรักษาใด ๆ ทั้งสิ้น ตลอดจนเปิดโอกาสให้ข้อคิดเห็นของผู้ป่วย สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วม การศึกษาของกลุ่มตัวอย่างด้วยการเขียนลงบนกระดาษ ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มา

ผู้ศึกษาจะเก็บเป็นความลับ และไม่เปิดเผยที่จะทำให้เกิดผลกระทบกับกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวม และนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

ขั้นตอนและวิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้ศึกษาทำหนังสือผ่านคอมพิวเตอร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสวนปูรุ่ง เพื่อขอใช้จัดทำแบบสำรวจคุณภาพทางการศึกษา และขออนุญาต ดำเนินการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลสวนปูรุ่ง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้เข้าพบหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาล หัวหน้าศึกษา หัวหน้าศึกษา โรงพยาบาลสวนปูรุ่ง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอใช้จัดทำแบบสำรวจคุณภาพทางการศึกษา ขออนุญาตดำเนินการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้ศึกษาดำเนินการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการพัฒนา และการทดลองใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนผู้ป่วยในโรงพยาบาลสวนปูรุ่ง จังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวคิดของสภาการะวิจัยการแพทย์ และสุขภาพแห่งชาติ (NHMRC, 1998) ได้แก่ 1) การกำหนดประเด็น และปัญหาที่ต้องการแก้ไข 2) การกำหนดทีมเพื่อพัฒนา 3) การกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย และผลลัพธ์ 4) การสืบค้นหลักฐานวิชาการ และ 5) การยกเว้น แผนตามแนวคิดของ แมค基เคน (McKeehan, 1981) ประกอบด้วย การประเมินปัญหา และความต้องการของผู้ป่วย และญาติตั้งแต่ก่อนการรักษาจนถึงปัจจุบัน การวินิจฉัยปัญหาที่ได้จากการประเมิน การกำหนดแผนการดูแลร่วมกันโดยทีมสาขาวิชาชีพ ผู้ป่วย และครอบครัว การปฏิบัติ กิจกรรมตามแผน และการติดตามประเมินผล จากนั้นได้นำแผนจำหน่าย ที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบ คุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติโดยการนำไปทดลองใช้ใน หน่วยงาน โดยขั้นตอนในการพัฒนาประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข เป็นการประชุมครั้งที่ 1 ในวันที่ 26 มีนาคม 2553 การประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุม 7 คน โดยการประชุมบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพ ดูแลผู้ป่วย (Patient Care Team: PCT) และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยเมตตา ซึ่งประกอบด้วย พยาบาล เภสัชกร นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ โภชนากร นักกิจกรรมบำบัด ส่วนแพทย์ติด ราชการ ผู้ศึกษา และทีมการดูแลร่วมกันมองถึงวิสัยทัศน์ของโรงพยาบาล สถาบันการกลับมารักษาซ้ำ พบร่วมกับผู้ป่วย โรคซึมเศร้ามีการกลับมารักษาซ้ำจำนวนมาก และจากการทบทวนปัญหาของหน่วยงาน

ในเรื่องการคูແລຜູ້ປ່ວຍໂຮກซິນເຄຣ້າທີ່ຜ່ານມານີ້ຂອບພ່ອງໃນດ້ານການໃຫ້ຂໍ້ມູນລື່ມີຈຳເປັນຕ່ອງຜູ້ປ່ວຍ ແລະ ຄູາຕີໄມ່ກ່ຽວຂ້ອງຄຸນ ການໄມ່ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຶນສະຫວັນເຊີຟໃນການຝູແລຜູ້ປ່ວຍໂຮກຊິນເຄຣ້າ ໄມ່ມີການຕິດຕາມຝູແລຜູ້ປ່ວຍອ່າຍ່າຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ທຶນການຝູແລວ່ວມກັນວິເຄຣະທີ່ຄິດສາເຫດຖຸປັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພນວ່າມີສາເຫດຖຸຈາກການທີ່ໄມ່ສາມາຮັດໃຫ້ການນຳມັກຮັກຢາໄດ້ຍ່າງຄົບຄຸນທຸກຮາຍ ຜູ້ປ່ວຍ ແລະ ຄູາຕີໄມ່ໄດ້ຮັບກໍາແນະນໍາ ແລະ ການເຕີຍມພວ່ນກ່ອນຈໍາຫນ່າຍ ໄມ່ມີແນວປົງປົນທີ່ຂັດເຈນ ໄມ່ມີແຜນຈໍາຫນ່າຍທີ່ເປັນລາຍລັກຍົມທີ່ຂັດເຈນ ທຳໄຫ້ການປົງປົນໄປຕາມມາຕຽບສານເດີຍວັກນ ຊົ່ງການພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍ ເປັນຮູບແບນໜຶ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍໄດ້ຮັບການຝູແລວ່າຍ່າຍຕ່ອນເນື່ອງຄຸນ ທັ້ງດ້ານຮ່າງກາຍຈົດໃຈ ສັງຄົມ ແລະ ຈົດວິລູ້ງສາມາ ເປັນການເຕີຍມຄວາມພວ່ນຂອງຜູ້ປ່ວຍ ແລະ ຄົບຄຸນກ່ອນຈໍາຫນ່າຍອອກຈາກໂຮງພາບາລ ແລະ ມີການຕິດຕາມອ່າຍ່າຍຕ່ອນເນື່ອງຈາກນຸກຄາກດ້ານສຸຂພາພ ໂດຍອາສີ້ຄວາມຮ່ວມມືອ ບອນທຶນສຸຂພາພສ່າງພລໃຫ້ຄູ່ຄາພກການບໍລິກາຮອງທຸນ່ວຍງານເພີ່ມຂຶ້ນ ສອດຄລື່ອງກັບວິສັ້ຍທັນໆຂອງໂຮງພາບາລ ຜູ້ສຶກຢາ ແລະ ທຶນເຫັນຄວາມສຳຄັນໃນການພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍຜູ້ປ່ວຍໂຮກຊິນເຄຣ້າ ເພື່ອໃໝ່ເປັນແນວທາງເດີຍວັກນໃນການຝູແລຜູ້ປ່ວຍຕົ້ງແຕ່ແຮກເຫຼົ່ານກາຮັກຢາໃນໂຮງພາບາລຈົນກະທັ້ງຈໍາຫນ່າຍອອກຈາກໂຮງພາບາລ ລັ້ງຈາກການປະໜຸມຜູ້ສຶກຢາໄດ້ເຂົ້າພັນແພທຍ໌ທີ່ຈຳກັດການປະໜຸມເພື່ອໜີ້ແຈງ ແລະ ໄກ້ຂໍ້ມູນຈາກສຽງປາກປະໜຸມເພື່ອໃໝ່ເຂົ້າໃຈຕຽກກັນ

ບັນດັບທີ່ 2 ການກຳຫັນດີທຶນພັດທະນາ ໄດ້ກຳຫັນດໃນການປະໜຸມຄົງທີ່ 1 ພວ່ນກັນກັບບັນດັບທີ່ 1 ໃນວັນທີ 26 ມີນາມາ 2553 ໂດຍຜູ້ຮ່ວມປະໜຸມມີຄວາມຄິດເຫັນຕຽກກັນວ່າທຶນພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍ ກວດເປັນທຶນສະຫວັນເຊີຟທີ່ຝູແລຜູ້ປ່ວຍໂຮກຊິນເຄຣ້າ ເນື່ອຈາກມີປະສົບກາຮັນ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາຮັດໃນການຝູແລຜູ້ປ່ວຍໂຮກຊິນເຄຣ້າ ແລະ ມີການປະສານງານກັນອູ້ແລ້ວ ມີຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ການພວ່ນໃນການພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍຜູ້ປ່ວຍໂຮກຊິນເຄຣ້າ ຊົ່ງທຶນສະຫວັນເຊີຟທີ່ພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍ ດັດເລືອກແບນເລີພາະເຈາະຈົງ (purposive sampling) ຈຳນວນ 8 ດັບ ປະກອບດ້ວຍ ແພທຍ໌ ຈຳນວນ 1 ດັບ ພາບາລ ວິຊາເຊີຟ ຈຳນວນ 2 ດັບ ເກສັ້ກຣ ຈຳນວນ 1 ດັບ ນັກຈົດວິທາຍາ ຈຳນວນ 1 ດັບ ນັກສັງຄົມສົງຄຣະທີ່ ຈຳນວນ 1 ດັບ ໂກຂະກາຮ ຈຳນວນ 1 ດັບ ແລະ ນັກກົງຈຽນນຳມັກ ຈຳນວນ 1 ດັບ ທຶນມີການດັດເລືອກ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງແພທຍ໌ເປັນປະຮານ ພາບາລວິຊາເຊີຟໝາຍກູ້ກາຮັນເລົານຸກາຮ ສ່ວນຄົນທີ່ເຫັນມີປະກາດການໃນການພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍ

ບັນດັບທີ່ 3 ການກຳຫັນດວຕຸປະສົງກໍ ຂອບເບືດ ແລະ ພລັດພົໍພ ໂດຍການປະໜຸມທຶນພັດທະນາ ແຜນຈໍາຫນ່າຍ ຄົງທີ່ 2 ວັນທີ 2 ເມສາຍນ 2553 ໃນປະໜຸມຄົງທີ່ມີທຶນສະຫວັນເຊີຟເຂົ້າຮ່ວມປະໜຸມ 7 ດັບ ພົບຍ໌ຕິດຮາກກາຮ ມີການກຳຫັນດວຕຸປະສົງກໍໃນການພັດທະນາແຜນຈໍາຫນ່າຍ (ດັບນີ້ 1) ເພື່ອໃໝ່ເປັນແນວທາງກາງແຜນຈໍາຫນ່າຍ ແລະ ເປັນມາຕຽບສານເດີຍວັກນໃນການຝູແລຜູ້ປ່ວຍທີ່ເປັນໂຮກຊິນເຄຣ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກາຮັກຢາແຜນກູ້ປ່ວຍໃນໂຮງພາບາລສວນປຸງ ຈັງຫວັດເຊີງໃໝ່ 2) ຜູ້ປ່ວຍໄດ້ຮັບການຝູແລວ່າຍ່າຍຕ່ອນເນື່ອງຄົບຄຸນທັ້ງດ້ານຮ່າງກາຍ ຈົດໃຈ ສັງຄົມ ແລະ ຈົດວິລູ້ງສາມາ ຈາກທຶນສະຫວັນເຊີຟຕົ້ງແຕ່ແຮກຮັນ

จนกระทั่งจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล และ 3) เพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการของหน่วยงาน ให้มีความชัดเจนสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปูรุ่ง และมีการกำหนดผลลัพธ์ของการใช้แผนจำหน่าย ได้แก่ 1) ได้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ป่วย และญาติ โดยเน้นการเพิ่มคุณภาพการดูแลผู้ป่วย (Quality of Care) ทำให้เกิดผลลัพธ์ทางการดูแลรักษาพยาบาล ผู้ป่วยจะได้รับการดูแลอย่างครอบคลุม และต่อเนื่อง เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน และทีมแพทย์วิชาชีพ 2) จำนวนวันนอนโรงพยาบาลของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าลดลงภายใน 21 วัน 3) อัตราการกลับมารักษาซ้ำ (Re-admit) ของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ภายใน 28 วันลดลง 4) ความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และญาติที่ได้รับบริการแผนจำหน่ายโรคซึมเศร้า ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป และ 5) ความพึงพอใจของบุคลากรทีมแพทย์วิชาชีพต่อการปฏิบัติตามแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป ในส่วนของผู้ขาดประชุมผู้ศึกษาได้แจ้งข้อมูลการประชุม เป็นการส่วนตัวอย่างละเอียด

ขั้นตอนที่ 4 การสืบค้นหลักฐานโดยการประชุมทีมพัฒนาแผนจำหน่าย ครั้งที่ 3 วันที่ 9 เมษายน 2553 ในการประชุมครั้งนี้มีผู้ร่วมประชุม 5 คน ขาดนักจิตวิทยา 1 คน และนักกิจกรรมบำบัด 1 คน เนื่องจากมีประชุมด่วนที่ต้องจังหวัด ในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดคำสำคัญในการสืบค้น พร้อมทั้งขอความร่วมมือให้ทีมแพทย์วิชาชีพ มีส่วนร่วมในการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า ที่เฉพาะเจาะจง ในงานของแต่ละวิชาชีพ หลังจากนั้นนำมาเสนอ และขอข้อเสนอแนะในที่ประชุม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนจำหน่าย ทีมพัฒนาเห็นด้วยกับการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ของตนเอง และจะนำมารเสนอในที่ประชุมในครั้งต่อไป ทีมแพทย์วิชาชีพใช้เวลาสืบค้นข้อมูลกำหนด 2 สัปดาห์ เพื่อจะได้หาเนื้อหาที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์กับผู้ป่วยมากที่สุด จากนั้nrร่วมกันเสนอผลการสืบค้นในวันที่ 23 เมษายน 2553 ผลของการสืบค้นหลักฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ และจากข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จากเว็บไซด์ต่างๆ ยังได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ไม่หลากหลาย บางส่วนไม่เป็นปัจจุบัน ที่ประชุมลงความเห็นว่าควรมีการสืบค้นเพิ่มเติม โดยใช้เวลาสืบค้นข้อมูลเพิ่ม 1 อาทิตย์ ผลของการสืบค้นหลักฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ และจากข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ได้มาจากฐานข้อมูลวิทยานินพนธ์ไทย, Medline, Pub med, Science direct Database, CINAHL และจากเว็บไซด์ต่างๆ คำสำคัญที่ใช้ในการสืบค้น เช่น การพัฒนาแผนจำหน่าย โรคซึมเศร้า แนวปฏิบัติผู้ป่วยโรคซึมเศร้า การพยาบาลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า การรักษาโรคซึมเศร้า Management of Major Depressive disorder, intervention of Major Depressive disorder, RCT of Major Depressive disorder หลังจากนั้นนำหลักฐานที่สืบค้น มาจัดระดับความน่าเชื่อถือและ

คุณภาพของหลักฐาน โดยอาศัยการพิจารณาความน่าเชื่อถือ และมีคุณภาพจากระดับมากไปหนึ่งอย่างส่วนการวิจัยทางการแพทย์ และสุขภาพแห่งชาติ (NHMRC, 1998) ดังนี้

ระดับที่ 1 หลักฐานอ้างอิงมาจาก การทบทวนความรู้อย่างเป็นระบบ โดยที่งานวิจัยทุกเรื่องมีการออกแบบให้มีกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง พร้อมทั้งมีการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (randomized controlled trial [RCT]) ทั้งหมด

ระดับที่ 2 หลักฐานอ้างอิงมาจาก การทบทวนความรู้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นงานวิจัยที่มีการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (RCT) อย่างน้อย 1 ผลงานวิจัย นอกนั้นเป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง

ระดับ 3.1 หลักฐานอ้างอิงมาจาก การศึกษาทดลองที่มีการควบคุม แต่ไม่มีการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม

ระดับ 3.2 หลักฐานอ้างอิงมาจาก การศึกษาติดตาม ไปข้างหน้า (cohort studies) หรือกรณีศึกษาจากกลุ่มงานวิจัยมากกว่า 1 กลุ่มขึ้นไป

ระดับ 3.3 หลักฐานอ้างอิงมาจาก การศึกษาระยะยาว โดยไม่มีการทดลอง (case control studies)

ระดับ 4 หลักฐานอ้างอิงมาจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านประสบการณ์ทางคลินิก ผลการศึกษาเชิงพรรณนา หรือรายงานความคิดเห็นของคณะผู้เชี่ยวชาญ

และนำหลักฐานที่สืบค้นมากำหนดเป็นข้อความในแนวปฏิบัติ และพิจารณาการนำไปปฏิบัติโดยพิจารณาตามระดับของข้อเสนอแนะการปฏิบัติตามการพิจารณาระดับข้อเสนอแนะการปฏิบัติของสถาบัน约瑟芬娜·布里格斯 (The Joanna Briggs Institute [JBI], 2005) ซึ่งมีระดับข้อเสนอแนะการปฏิบัติ ดังนี้

ระดับข้อเสนอแนะ A หมายถึง ข้อเสนอแนะที่มีเหตุผลสนับสนุนที่ดีมาก มีประสิทธิผลแสดงผลลัพธ์ที่ชัดเจน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติได้เลย โดยเป็นที่ยอมรับเชิงจริยธรรม

ระดับข้อเสนอแนะ B หมายถึง ข้อเสนอแนะที่มีเหตุผลสนับสนุนที่ดี มีประสิทธิผลประจักษ์ชัดพอสมควร นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติได้ แต่ต้องมีการเตรียมบุคลากร และอุปกรณ์ การยอมรับเชิงจริยธรรมยังไม่ชัดเจน

ระดับข้อเสนอแนะ C หมายถึง ข้อเสนอแนะสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติได้ ประสิทธิผลที่ประจักษ์อาจมีข้อจำกัดการพิจารณาอย่างรอบคอบ การนำไปใช้ต้องมีการเตรียมบุคลากร และอุปกรณ์อย่างมาก การยอมรับเชิงจริยธรรมอาจมีข้อโต้แย้งบ้าง

ระดับข้อเสนอแนะ D หมายถึง การนำข้อเสนอแนะไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ ต้องมีการเตรียมบุคลากร และอุปกรณ์อย่างมาก ประสิทธิผลที่ประจักษ์มีข้อจำกัด ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ การนำไปใช้ การยอมรับเชิงจริยธรรมอาจมีข้อโต้แย้งบ้าง

ระดับข้อเสนอแนะ E หมายถึง ข้อเสนอแนะไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ไม่เป็นที่ยอมรับเชิงจริยธรรม ไม่ปรากฏประสิทธิผล ไม่มีเหตุผลสนับสนุน ไม่มีเหตุผลสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ

ผลจากการสืบค้นพบเหล่าหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ ระดับ 1A จำนวน 5 รายการ เป็น Systematic review of all Randomized Controlled Trials จำนวน 3 รายการ เป็นวิจัยเพื่อพัฒนาครรชนิชีวัติการพยาบาลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในประเทศไทย บนข้อมูลเชิงประจักษ์ จำนวน 1 รายการ เป็นแนวปฏิบัติทางคลินิกจำนวน 1 รายการ ระดับ 2A จำนวน 2 รายการ เป็น Randomized Controlled Trials ระดับ 3A จำนวน 1 รายการ เป็นวิจัยเชิงทดลองแบบสังกลุ่มวัดก่อน-หลัง ระดับ 3.2A จำนวน 4 รายการ เป็นวิจัยเชิงพรรณนา จำนวน 2 รายการ วิจัยเชิงวิเคราะห์ แบบ Matched, Case-control study Hospital-Base จำนวน 1 รายการ วิจัยเชิงทดลองที่มีการออกแบบอย่างดี แต่ไม่มีการสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวน 1 รายการ ระดับ 4A จำนวน 36 รายการ เป็นตำรา หนังสือ

ขั้นตอนที่ 5 การยกร่างแผนจ้าน่าย โดยการประชุมทีมพัฒนาแผนจ้าน่าย ครั้งที่ 4 วันที่ 30 เมษายน 2553 ทีมพัฒนาแผนจ้าน่าย ได้ร่วมกันกำหนดหัวข้อ แบบฟอร์ม และกิจกรรม การคุ้ยแลกของทีมสาขาวิชาชีพที่เหมาะสมกับปัญหา และความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ขั้นตอนนี้ ผู้ศึกษาได้เชิญผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และญาติ (มารดา) เข้าร่วมในการประชุมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูล และวางแผนการคุ้ยแลกที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง จากนั้นมีการสมมตานะระหว่างข้อมูลที่สืบค้นมา ในแต่ละวิชาชีพ แนวทางการคุ้ยแลกผู้ป่วยที่ปฏิบัติอยู่แล้ว และข้อคิดเห็นจากผู้ป่วยโรคซึมเศร้าและญาติหรือผู้คุ้ยแลก ส่วนเนื้อหาที่พัฒนาขึ้นสำหรับนำมาใช้ต้องเหมาะสมกับบริบทของโรงพยาบาล โดยพัฒนาแผนจ้าน่ายตามแนวคิดกระบวนการวางแผนจ้าน่ายของแมค基เคน (McKeehan, 1981) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย และญาติตั้งแต่ก่อนการรักษาจนถึงปัจจุบัน 2) การวินิจฉัยปัญหาที่ได้จากการประเมิน 3) การกำหนดแผนการคุ้ยแลกว่ามีนักโดยทีมสาขาวิชาชีพผู้ป่วย และครอบครัว 4) การปฏิบัติกรรมตามแผน และ 5) การติดตามประเมินผล โดยผู้ศึกษาทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากมติของทีมประชุม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการยกร่างแผนจ้าน่าย และนำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับร่างแผนจ้าน่าย จากนั้นมีการนัดประชุมอีกครั้งในวันที่ 21 พฤษภาคม 2553 เพื่อร่วมกันปรับปรุงแก้ไข ตรวจทานฉบับร่าง

ของแผนงานน่าอย และได้ร่วมกันสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้ป่วย และแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับญาติ หรือผู้ดูแล ได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

ข้อตอนที่ 5.1 การตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ศึกษาส่งฉบับร่างแผนงานน่าอยผู้ป่วย
ที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ แบบสำรวจความคิดเห็นของบุคลากร
สาขาวิชาชีพเกี่ยวกับการใช้แผนงานน่าอยผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัด
เชียงใหม่ แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้ป่วยเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนงานน่าอย
ผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ และแบบสอบถามความพึงพอใจ
สำหรับญาติ/ผู้ดูแลเกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนงานน่าอยผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาล
ส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่ เอกสารคัดกรองภาวะซึมเศร้า เอกสารคัดกรองผู้ป่วยมาตัวตาย ตัวอย่าง
เอกสารให้ความรู้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย จิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญใน
การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 1 ท่าน อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญในการสอนเกี่ยวกับการ
พยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช จำนวน 2 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพัฒนาแผนงานน่าอย
จำนวน 1 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าในโรงพยาบาล
ส่วนปฐุ จำนวน 1 ท่าน หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ ผู้ศึกษา และทีม
พัฒนาได้ประชุม เพื่อนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมแผนงานน่าอย
ตามคำแนะนำที่ได้รับ และเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ในเดือนมิถุนายน 2554 ก่อนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้

**ข้อตอนที่ 5.2 การตรวจสอบความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีการประชุมทีมพัฒนาแผน
งานน่าอย เกี่ยวกับข้อตอนในการใช้แผนงานน่าอย และดำเนินการทดลองใช้แผนงานน่าอยผู้ป่วยที่ได้
พัฒนาขึ้น ผู้ร่วมประชุมเห็นว่าผู้ศึกษาควรเป็นผู้เชี่ยวชาญระดับอียัดแก่ทีมสาขาวิชาชีพทดลองใช้แผน
งานน่าอยที่พัฒนาขึ้น โดยทำการซึ่งเจง และขอความร่วมมือในการดำเนินการศึกษา จากหัวหน้าหอ
ผู้ป่วยอารี พร้อมทั้งขอความร่วมมือกับทีมสาขาวิชาชีพทุกคนในหอผู้ป่วยอารี มีการซึ่งเจงทั้งรายกลุ่ม
และรายบุคคล เกี่ยวกับการใช้แผนงานน่าอย หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามจากทีมพัฒนา และ
ผู้ศึกษาได้ สำหรับเอกสารแนวปฏิบัติแผนงานน่าอย แบบประเมิน และแผ่นพับต่าง ๆ ผู้ศึกษาได้
นำไปจัดไว้ในแฟ้มผู้ป่วย เพื่อความสะดวกของทีมผู้ทดลองใช้ และดำเนินการทดลองใช้แผน
งานน่าอย ในเดือนกรกฎาคม 2554 โดยให้ทีมสาขาวิชาชีพปฏิบัติกิจกรรมตามแนวปฏิบัติแผนงานน่าอย
ที่พัฒนาขึ้น พร้อมทั้งมอบหมายให้ผู้ศึกษา และเลขานุการ ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของ
บุคลากรสาขาวิชาชีพเกี่ยวกับการทดลองใช้แผนงานน่าอย จำนวน 12 ราย ผลการสำรวจความคิดเห็น
ของบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพ แสดงตามตารางที่ 8 และสอบถามความพึงพอใจของผู้ป่วย และญาติ**

กลุ่มละ 5 ราย เกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนจำหน่าย ที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผลความพึงพอใจของผู้ป่วย และญาติหรือผู้ดูแล แสดงตามตารางที่ 9 และตารางที่ 10 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรทีมสาขาวิชาชีพผู้ที่คลองใช้แผนจำหน่าย 2) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และ 3) ข้อมูลส่วนบุคคลของญาติ หรือผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า นำมาแจกแจงความถี่ทางค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตาราง

ส่วนที่ 2 ลักษณะของแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลส่วนปฐม จังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอเป็นลักษณะรูปแบบ และเนื้อหาของแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐม จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของบุคลากรสาขาวิชาชีพเกี่ยวกับการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐม จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า และข้อมูลความพึงพอใจของญาติ หรือผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้า เกี่ยวกับการได้รับบริการตามแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลส่วนปฐม จังหวัดเชียงใหม่ นำมาแจกแจงความถี่